

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ПРОФТЕХОСВІТИ
У ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

УКРАЇНА – ЄВРОПЕЙСЬКА ДЕРЖАВА
О Н О В Л Е Н А Н А В Ч А Л Ь Н А
П Р О Г Р А М А - К У Р С У Є В Р О П Е Й С Ь К И Й В И Б І Р
У К Р А Ї Н И

21 Листопада, щорічно, відзначаємо свято свободи і гідності - вибору європейського шляху розвитку України.

Дніпропетровськ

2015

Європейський вибір України

НМЦ ПТО

Для учнів 3 курсу ПТНЗ

Програма (оновлена)
розроблена на основі програми спецкурсу „Європейський вибір України „для
учнів загальноосвітніх навчальних закладів(ДОППО).

2015р.

Пояснювальна записка.

Розширення міжнародних зв'язків ,інтеграційних процесів України щодо Європи потребують від учнівської молоді ПТНЗ, майбутніх громадян держави, поглиблених знань про ЄС. Державні стандарти базової і повної середньої освіти вимагають створення умов для свідомої орієнтації учнів у сучасному світі, усвідомлення приналежності до українського суспільства та європейської спільноти.

Підготовка в ПТНЗ висококваліфікованих та конкурентноспроможних спеціалістів, робітників здатних освоїти новітні технології виробництва здійснюється за сприяння різних міжнародних та особливо європейських освітніх програм.

Завдання викладачів допомогти учням отримати необхідну,актуальну,сучасну інформацію про Європейський Союз та спонукати до власної самореалізації, адаптації в європейському просторі.

Вище зазначені чинники визначають мету та зміст курсу для учнів ПТНЗ

Мета спецкурсу поліпшити обізнаність учнів ПТНЗ щодо ЄС та його діяльності. Сприяти усвідомленню учнями конкретних переваг співробітництва України та ЄС .Ознайомлення зі стандартами європейської демократії. Виховання критичного мислення. Пропагувати європейські цінності верховенства прав людини.

Зміст програми

Екскурс в історію євроінтеграції, створення Європейського Союзу. Устрій ЄС(Європейський Парламент;Суд; Центральний, Інвестиційний та інш.банки;) Омбудсмен. Розширення ЄС в 70-80х роках. Вступ до Європейського Співтовариства Великобританії,Данії та Ірландії .Маастрихтський договір та утворення Європейського Союзу. Умови вступу до ЄС. Вступ до ЄС:Естонії,Латвії,Литви,Польщі,Угорщини,Чехії, Словаччини,Словенії, Мальта,Кіпр (2004р).Конституція ЄС. Взаємини ЄС з Україною. Основні етапи інтеграції України в економічний простір ЄС. Набуття членства СОТ. Хартія про особливе партнерство між НАТО і Україною. ЄС – розвиток та перспективи ХХІ ст.

Очікувані результати.

1. Учні повинні мати узагальнені уявлення про історію Європейського Союзу та його діяльність.
- 2 Усвідомлювати необхідність інтеграції України з ЄС як перспективного шляху покращання добробуту українського народу.
3. Навчитися самостійно здійснювати пошук необхідних знань .(профосвіта в країнах ЄС,права молоді, європейські цінності ,інш)
4. Навчитися презентувати власні проекти, публікації,створювати вебсайти з проблеми що досліджується.

№	№ теми	№ уроку	Тема. Урок	Основні питання	оцінювання
1.	Вступ	1	Вступ.Завдання та характеристика курсу"Європейський вибір України".	Відданість демократії і правам людини	
	Т.1		Історія Європейської Інтеграції		
2		1.	Історичні передумови інтеграційних процесів у Європі.	Європа (2 п.ХХст.) План Маршалла.План Шумана	
3		2.	Початок європейської інтеграції. Заснування ЄЕС.	Європейське Економічне Співтовариство.Євроа том. Основні напрямки співпраці.	
4		3.	Права і свободи людини в ЄЕС.	Свобода пересування осіб інш. (40- 80р.р.ХХст.)	Т.1. Реферати ,повідом- лення .
	Т.2		Інституційний устрій Європейського Союзу.		
5		1.	Функції та пріоритетні напрямки у роботі Європейського Парламенту	Характеристика повноважень.	
6,7		2,3	Європейська Комісія та її представництво в Україні.	Функції ЄК. Статус Представництва ЄК в Україні.(Інфор- матор,роз'ясню-вач розвиткуЄС.Єв- робюллетень	
8		4	Економічний і соціальний Комітет.	Орган нагляду за спільним ринком.Міжна-родні зв'язки.Соціальні програми.	
9		5.	Комітет регіонів ЄС	Дотримання принципу субсидіарності в ЄС	
10		6	Рада Євросоюзу . Європейський самміт. Суд ЄС.Суд Аудиторів.	Суд першої інстанції. Контроль за виконанням бюджету ЄС.	
11		7	Банківська система ЄС	Європейський Центральний банк,Інвестиційний(Е ІВ) та їх призначення.Позики за межами ЄС.	
12.		8	Омбудсмен	Розгляд скарг.Виявлення недоліків у роботі.	

13		9,10	Захист творчих робіт :”Інституційний устрій ЄС це захист ідеалів демократії чи їх обмеження?”(захист прав людини і громадянина в Європі)	Учні повинні провести власне дослідження проблеми.	Т. №2 Учнівська презентація
	Т.3		Розширення Європейського Союзу.		
14		1	Розширення ЄС в 70-80р.р. План Вернера.	Економічна криза 70-80р.р. Захист прав і свобод громадян.Вступ до ЄС Великобританії, Данії, Ірландії Греції, Іспанії, Португалії.	
15		2	На шляху до Європейського союзу.(1980-1990р.)	Створення єдиного внутрішнього ринку.Трудові міграції .Шенгенська угода.	
16		3	Маастрихтський договір та утворення ЄС Вступ Австрії,Фінляндії,Швеції до ЄС.	Чинники нового етапу інтеграції.1988р.,„Договір про ЄС”.Труднощі процесу ратифікації договору.	
17		4	Зміцнення прав і свобод людини. Розвиток соціальної політики та європейського громадянства.	Міжурядова конференція в Турині (03.1996р.)	
18		5	Розширення ЄС на Схід. Самміт в Афінах.(01.05.2004) та інші програми	Копенгагенський саміт.Критерії вступу до ЄС країн „Східного блоку”.Нова стратегія.Введення єдиної грошової одиниці.	
19		6	Конституція ЄС(2004р.)	Найголовніші здобутки Конституції ЄС.Фундаментальні права громадянЄС	
20, 21		7,8	Життя громадян в країнах ЄС	Розвиток країн які вступили до ЄС після 2004р.	
	Т.4		Взаємини Європейського Союзу з Україною.		
22, 23		1,2	Угода про асоціацію України з ЄС Зміст основних розділів Угоди про асоціацію між Україною та ЄС	(Верховна Рада України; Закон від 16.09.2014 № 1678-VII...)	Розробка та презентація учнівських проектів

24		3	Угода про Асоціацію між Україною та ЄС (Розпорядження КМУ від 17.09.14р.№ 847)	(Розпорядження КМУ від 17.09.14р.№ 847)	тестування
25		4	Євроінтеграційні процеси в Україні в сучасних умовах Порядку денному асоціації Україна – ЄС	Досягнення України в рамках виконання Угоди про асоціацію з ЄС.	Підсумкове тестування Т № 4
26		5	Підсумковий урок		Урок фестиваль «Європейський вибір»

Додатки до програми . (Інформація для використання в роботі викладача,координатора ЄК,волонтерів учнівських ЄК ПТНЗ;

Примітка для користувачів:

- урок № « 25- 4 натиснути Ctrl + натиснути ліву мишку для відкриття сайту Урядового порталу)
- вставки до тексту (виділені синім кольором) відкривати : Ctrl + натиснути ліву мишку для відкриття сайту де розміщена відповідна інформація.

Європейці презентували українським науковцям та підприємцям нові можливості для України у зв'язку з набуттям асоційованого статусу у програмі «Горизонт 2020»

02.07.2015 | 12:04

ПРЕС-СЛУЖБА МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ І НАУКИ

Відбувся робочий семінар під назвою «Горизонт 2020: подальші кроки, можливості та виклики», організований МОН спільно з Європейською Комісією. Під час заходу європейські гості презентували українським науковцям та підприємцям нові можливості, що відкриваються перед Україною у зв'язку з набуттям асоційованого статусу у програмі «Горизонт 2020», а також програму Європейського Союзу з підтримки підприємництва COSME. У вступному слові Перший заступник Міністра освіти і науки України Інна Совсун означила головні кроки, які зараз здійснюються МОН задля імплементації програми «Горизонт 2020». Перший заступник Міністра повідомила, що ратифікація Угоди між Україною і Європейським Союзом про участь України у Рамковій програмі «Горизонт 2020» знаходиться на фінальній стадії, а також про те, що МОН працює над проведенням найближчим часом відбору експертів та делегатів України до Програмних Комітетів Рамкової програми «Горизонт 2020». Заступник Міністра освіти і науки Максим Стріха окреслив сучасний стан справ та виклики, які постали перед українськими науковцями, розповів

про участь українських організацій у програмі «Горизонт 2020» і План дій для України.

Голова департаменту міжнародного наукового співробітництва Естонської Дослідницької Ради Улле Муст зробила доповідь про досвід участі Естонської Республіки у програмі «Горизонт 2020», роль Естонської Дослідницької Ради у підтримці естонських науковців, і про грант Міністерства закордонних справ Естонії для розвитку інституційної мережі для підтримки науки та інновацій в Україні.

Представник Генерального директорату Європейської Комісії з досліджень та інновацій (DG RTD) Тьєррі Девар детально розповів про спеціальні інструменти Програми «Горизонт 2020», які стануть доступним для українських учасників у зв'язку з набуттям Україною статусу асоційованого учасника. Зокрема, він розповів про роль Програмних Комітетів, Спільних Технологічних Ініціатив, Європейських Інноваційних Партнерств, європейських мереж національних контактних пунктів.

В свою чергу, представник Генерального директорату Європейської Комісії з економічного розвитку (DG Grow) Дорота Пшилудзка виступила з доповіддю про COSME – програму Європейського Союзу з підтримки конкурентоспроможності європейських підприємств, а також про інструменти програми «Горизонт 2020» для фінансової підтримки впровадження інновацій в малих та середніх підприємствах, які відтепер стали доступними для українських учасників. Наприкінці семінару відбулася нарада з представниками українських національних контактних пунктів програми «Горизонт 2020».

Презентації європейських доповідей можна знайти на національному сайті програми Горизонт 2020 за посиланням:

<http://h2020.link/gorizont-2020-podalshi-kroki-mozhливosti-ta-vikliki-prezentaci%D1%97>.

УГОДА ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ

24.06.2015 | 16:14

Переговори між Україною та Європейським Союзом щодо укладення нової посиленої угоди на заміну Угоди про партнерство та співробітництво розпочалися у березні 2007 р. відповідно до **Плану дій Україна-ЄС**.

На Саміті Україна-ЄС (*вересень 2008 р., м. Париж*) сторони досягнули домовленості, що нова посилена угода буде називатися Угодою про асоціацію.

Протягом 2007-2012 рр. відбулися 21 раунд переговорів щодо Угоди про асоціацію та 18 раундів переговорів щодо розділу Угоди про створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі.

19 грудня 2011 р. на Саміті Україна – ЄС оголошено про завершення переговорів щодо Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Ця Угода є більш масштабною у порівнянні з аналогічними угодами, укладеними ЄС з країнами Центральної та Східної

Європи.

30 березня 2012 р. на рівні глав переговорних делегацій відбулося парафування Угоди про асоціацію, а 19 липня 2012 р. парафовано розділ Угоди щодо створення зони вільної торгівлі

З кінця 2012 р. до середини 2013 р. здійснювався офіційний переклад проекту Угоди українською і мовами держав-членів ЄС.

15 травня 2013 р. Колегія Європейської Комісії прийняла рішення рекомендувати Раді ЄС підписати Угоду, а також дозволити її тимчасове застосування до завершення процедур ратифікації державами – членами ЄС.

9 серпня 2013 р. проект Угоди був оприлюднений на Урядовому порталі.

За пропозицією Сторони ЄС було уточнено назву Угоди, і за згодою Української Сторони угода отримала остаточну офіційну назву - «Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони».

Підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС відбулося в два етапи.

21 березня 2014 р. під час Позачергового Саміту Україна – ЄС було підписано політичну частину Угоди та Заключний акт Саміту, які від імені України підписав Прем'єр-міністр А. Яценюк. Зокрема, підписані Преамбула, Стаття 1, Розділи I «Загальні принципи», II «Політичний діалог та реформи, політична асоціація, співробітництво та конвергенція у сфері зовнішньої та безпекової політики» і VII «Інституційні, загальні та прикінцеві положення» Угоди. На Саміті Українською Стороною також була зроблена заява, що зобов'язання України, які випливають зі статті 8 Угод

про асоціацію стосовно ратифікації Римського статуту Міжнародного кримінального суду 1998 р. будуть виконані після внесення відповідних змін до Конституції України.

27 червня 2014 р. в ході засідання Ради ЄС Президентом України П. Порошенком та керівництвом Європейського Союзу і главами держав та урядів 28 держав – членів ЄС була підписана економічна частина Угоди – Розділи III «Юстиція, свобода та безпека», IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею», V «Економічне та галузеве співробітництво» та VI «Фінансове співробітництво та положення щодо боротьби із шахрайством», які разом з рештою тексту Угоди становлять єдиний документ.

16 вересня 2014 р. Верховна Рада України та Європейський Парламент синхронно ратифікували Угоду про асоціацію між Україною та ЄС.

Українська Сторона передала до депозитарію ратифікаційні грамоти і завершила таким чином всівнутрішньодержавні процедури.

Угода про асоціацію за своїм обсягом і тематичним охопленням є найбільшим міжнародно-правовим документом за всю історію України та найбільшим міжнародним договором з третьою країною, коли-небудь укладеним Європейським Союзом. Вона визначає якісно новий формат відносин між Україною та ЄС на принципах «політичної асоціації та економічної інтеграції» і слугує стратегічним орієнтиром системних соціально-економічних реформ в Україні. Передбачена Угодою **поглиблена та всеохоплююча зона вільної торгівлі між Україною та ЄС**

визначатиме правову базу для вільного переміщення товарів, послуг, капіталів, частково робочої сили між Україною та ЄС, а також регуляторного наближення, спрямованого на поступове входження економіки України до спільного ринку ЄС

Відповідно до статті 486 Угоди з 1 листопада 2014 р. Здійснюється її **тимчасове застосування** до моменту набрання нею чинності.

Повністю Угода про асоціацію між Україною та ЄС набере чинності після її ратифікації усіма Сторонами, в перший день другого місяця, що настає після дати здачі на зберігання до Генерального секретаріату Ради Європейського Союзу останньої ратифікаційної грамоти або останнього документа про затвердження. На даний час Угода ратифікована Україною та Європейським парламентом 16 вересня 2014 р., а також наступними країнами-членами ЄС: Румунія – 14 липня 2014 р., Литва – 29 липня 2014 р., Латвія – 31 липня 2014 р., Мальта – 29 серпня 2014 р., Болгарія – 9 вересня 2014 р., Словаччина – 21 жовтня 2014 р., Швеція – 9 січня 2015 р., Естонія – 12 січня 2015 р., Данія – 18 лютого 2015 р., Польща та Хорватія – 24 березня 2015 р., Угорщина – 7 квітня 2015 р., Великобританія – 8 квітня 2015 р., Ірландія – 17 квітня 2015 р., Фінляндія – 6 травня 2015 р., Люксембург – 12 травня 2015 р., Португалія – 13 травня 2015 р., Іспанія – 19 травня 2015 р.

22 липня 2015 (Німеччина), 6 серпня 2015 (Австрія) ,

УГОДА ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ, З ОДНІЄЇ СТОРОНИ, ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ, ЄВРОПЕЙСЬКИМИ ДЕРЖАВАМИ-ЧЛЕНАМИ, З ІНШОЇ СТОРОНИ

ПРЕАМБУЛА

РОЗДІЛ I

РОЗДІЛ II

РОЗДІЛ III

РОЗДІЛ IV

РОЗДІЛ V

РОЗДІЛ VI

РОЗДІЛ VII

СПИСОК ДОДАТКІВ

Додатки IV Розділу

Додатки V Розділу

Додатки VI Розділу

Протоколи

Угода про асоціацію між Україною та ЄС (англ.)

ТИМЧАСОВЕ ЗАСТОСУВАННЯ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ

ДВОСТОРОННІ ОРГАНИ АСОЦІАЦІЇ УКРАЇНА – ЄС

МЕХАНІЗМ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ УГОДИ В УКРАЇНІ

ГРУПА ПІДТРИМКИ УКРАЇНИ

Закон Верховної Ради України від 16.09.2014 № 1678-VII Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони

Document.UA

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Угоду про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, вчинену у частині політичних положень (преамбула, стаття 1, розділи I, II, VII) 21 березня 2014 року в м. Брюсселі та у частині торговельно-економічних і галузевих положень (розділи III, IV, V, VI) 27 червня 2014 року в м. Брюсселі, яка набирає чинності в перший день другого місяця, що настає після дати здачі на зберігання до Генерального секретаріату Ради Європейського Союзу останньої ратифікаційної грамоти або останнього документа про затвердження Угоди, **ратифікувати**(додається) з такою заявою:

«Зобов'язання України, які випливають із статті 8 Угоди, щодо ратифікації Римського статуту Міжнародного кримінального суду 1998 року будуть виконані після внесення відповідних змін до Конституції України».

2. До набрання чинності Угодою тимчасово її застосовувати у порядку, передбаченому статтею 486 Угоди.

Президент України

П. ПОРОШЕНКО

м. Київ

16 вересня 2014 року

N 1678-VII

УКРАЇНА,
з однієї сторони, та
РЕСПУБЛІКА АВСТРІЯ,
КОРОЛІВСТВО БЕЛЬГІЯ,
РЕСПУБЛІКА БОЛГАРІЯ,
СПОЛУЧЕНЕ КОРОЛІВСТВО ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ТА ПІВНІЧНОЇ ІРЛАНДІЇ,
ГРЕЦЬКА РЕПУБЛІКА,
КОРОЛІВСТВО ДАНІЯ,
ЕСТОНСЬКА РЕПУБЛІКА,
ІРЛАНДІЯ,
КОРОЛІВСТВО ІСПАНІЯ,
ІТАЛІЙСЬКА РЕПУБЛІКА,
РЕСПУБЛІКА КІПР,
ЛАТВІЙСЬКА РЕПУБЛІКА,
ЛИТОВСЬКА РЕПУБЛІКА,
ВЕЛИКЕ ГЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,
РЕСПУБЛІКА МАЛЬТА,
КОРОЛІВСТВО НІДЕРЛАНДИ,
ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛІКА НІМЕЧЧИНА,
РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА,
ПОРТУГАЛЬСЬКА РЕПУБЛІКА,
РУМУНІЯ,
СЛОВАЦЬКА РЕПУБЛІКА,
РЕСПУБЛІКА СЛОВЕНІЯ,

УГОРЩИНА,
ФІНЛЯНДСЬКА РЕСПУБЛІКА,
ФРАНЦУЗЬКА РЕСПУБЛІКА,
РЕСПУБЛІКА ХОРВАТІЯ,
ЧЕСЬКА РЕСПУБЛІКА,
КОРОЛІВСТВО ШВЕЦІЯ,

Договірні Сторони Договору про Європейський Союз і Договору про функціонування Європейського Союзу (далі — держави-члени),

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ (далі — Союз або ЄС) і

ЄВРОПЕЙСЬКЕ СПІВТОВАРИСТВО З АТОМНОЇ ЕНЕРГІЇ (далі — ЄВРАТОМ),

з іншої сторони,

далі разом — Сторони,

— БЕРУЧИ ДО УВАГИ тісні історичні зв'язки й дедалі ближчі відносини між Сторонами, а також їхнє бажання посилити й розширити ці відносини в амбітний та інновативний спосіб;

— ВІДДАНІ тісним і тривалим відносинам, які ґрунтуються на спільних цінностях, а саме: на повазі до демократичних принципів, верховенства права, доброго врядування, прав людини і основоположних свобод, у тому числі прав осіб, які належать до національних меншин, недискримінації осіб, які належать до меншин, і повазі до різноманітності, людської гідності та відданості принципам вільної ринкової економіки, які сприяють участі України в Європейських політиках;

— ВИЗНАЮЧИ, що Україна як європейська країна поділяє спільну історію й спільні цінності з державами — членами Європейського Союзу (ЄС) і налаштована підтримувати ці цінності;

— ВІДЗНАЧАЮЧИ важливість, яку надає Україна своїй європейській ідентичності;

- БЕРУЧИ ДО УВАГИ міцну суспільну підтримку в Україні європейського вибору країни;
- ПІДТВЕРДЖУЮЧИ, що Європейський Союз визнає європейські прагнення України і вітає її європейський вибір, у тому числі її зобов'язання розбудувати розвинуту й сталу демократію та ринкову економіку;
- ВИЗНАЮЧИ, що спільні цінності, на яких побудований Європейський Союз, а саме: демократія, повага до прав людини і основоположних свобод та верховенство права, також є ключовими елементами цієї Угоди;
- ВИЗНАЮЧИ, що політична асоціація та економічна інтеграція України з Європейським Союзом залежатиме від прогресу в імplementації цієї Угоди, а також від досягнень України в забезпеченні поваги до спільних цінностей і прогресу в наближенні з ЄС у політичній, економічній та правовій сферах;
- ВІДДАНІ дотриманню всіх принципів і положень Статуту Організації Об'єднаних Націй, Організації з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ), зокрема Гельсінського заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі 1975 року, заключних документів Мадридської та Віденської конференцій відповідно 1991 та 1992 років, Паризької хартії для нової Європи 1990 року, Загальної декларації прав людини ООН 1948 року та Конвенції Ради Європи про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року;
- БАЖАЮЧИ зміцнити міжнародний мир та безпеку, а також залучатися до ефективної багатосторонності та мирного вирішення спорів, зокрема за допомогою тісного співробітництва з метою досягнення цих цілей у рамках Організації Об'єднаних Націй (ООН), ОБСЄ та Ради Європи (РЄ);
- ВІДДАНІ повазі до незалежності, суверенітету, територіальної цілісності та непорушності кордонів;
- БАЖАЮЧИ досягнути дедалі тіснішого зближення позицій з двосторонніх, регіональних та міжнародних питань, які становлять взаємний інтерес, урахувавши Спільну зовнішню та безпекову політику ЄС (СЗБП), у тому числі Спільну політику безпеки та оборони (СПБО);

- ВІДДАНІ підтвердженню міжнародних зобов'язань Сторін, протидії розповсюдженню зброї масового знищення та засобів її доставки, а також співробітництву з питань роззброєння та контролю над озброєннями;
- БАЖАЮЧИ просувати процес реформ та адаптації законодавства в Україні, що сприятиме поступовій економічній інтеграції і поглибленню політичної асоціації;
- ВПЕВНЕНІ в необхідності для України впроваджувати політичні, соціально-економічні, правові та інституційні реформи з метою ефективного виконання цієї Угоди та будучи відданими рішучій підтримці цих реформ в Україні;
- БАЖАЮЧИ досягти економічної інтеграції, *inter alia*, за допомогою створення поглибленої і всеохоплюючої зони вільної торгівлі (ЗВТ) як невід'ємної частини цієї Угоди відповідно до прав та зобов'язань, що впливають із членства Сторін у Світовій організації торгівлі (СОТ), та за допомогою широкої регуляторної адаптації;
- ВИЗНАЮЧИ, що така поглиблена і всеохоплююча зона вільної торгівлі, пов'язана з процесом широкомасштабної адаптації законодавства, буде сприяти подальшій економічній інтеграції до внутрішнього ринку ЄС, як це передбачено цією Угодою;
- ВІДДАНІ розвитку нового сприятливого клімату для економічних відносин між Сторонами, насамперед для розвитку торгівлі та інвестицій і заохочення конкуренції, які є ключовими факторами для економічної реструктуризації та модернізації;
- ВІДДАНІ посиленню співробітництва у сфері енергетики, з урахуванням зобов'язань Сторін стосовно виконання Договору про заснування Енергетичного Співтовариства;
- ВІДДАНІ посиленню енергетичної безпеки, сприянню розвитку належної інфраструктури та посиленню ринкової інтеграції та регуляторної адаптації до ключових елементів *acquis* ЄС, сприянню енергетичній ефективності та використанню поновлюваних джерел енергії, а також намаганню досягти високого рівня ядерної безпеки;

— **ЗОБОВ'ЯЗУЮЧИСЬ** посилювати діалог, який ґрунтується на основних принципах солідарності, взаємної довіри, спільної відповідальності й партнерства, та співробітництво з питань міграції, надання притулку та управління кордонами, використовуючи системний підхід та приділяючи увагу законній міграції і співробітництву в боротьбі з незаконною імміграцією, торгівлею людьми, а також ефективному виконанню положень Угоди про реадмісію;

— **ВИЗНАЮЧИ** важливість запровадження безвізового режиму для громадян України у відповідний час після створення умов для добре керованого та безпечного пересування людей;

— **ЗОБОВ'ЯЗУЮЧИСЬ** вести боротьбу з організованою злочинністю та легалізацією (відмиванням) коштів, зменшувати постачання та попит на незаконні наркотичні засоби і посилювати співробітництво в боротьбі з тероризмом;

— **ВІДДАНІ** посиленню співробітництва у сфері захисту навколишнього середовища та принципам сталого розвитку і зеленої економіки;

— **БАЖАЮЧИ** зміцнювати міжлюдські контакти;

— **ЗОБОВ'ЯЗУЮЧИСЬ** підтримувати транскордонне та міжрегіональне співробітництво;

— **ЗОБОВ'ЯЗУЮЧИСЬ** забезпечувати поступову адаптацію законодавства України до *acquis* ЄС відповідно до напрямів, визначених у цій Угоді, та забезпечувати ефективне її виконання;

— **УРАХОВУЮЧИ**, що ця Угода не визначатиме наперед і залишає відкритим майбутній розвиток відносин Україна — ЄС;

— **ПІДТВЕРДЖУЮЧИ**, що положення цієї Угоди, які підпадають під дію Частини III, Розділу V Договору про функціонування Європейського Союзу, визначають Сполучене Королівство та Ірландію як окремі Договірні Сторони, а не як частину Європейського Союзу доти, доки Європейський Союз разом зі Сполученим Королівством та/або Ірландією спільно не повідомлять Україні про те, що Сполучене Королівство або Ірландія взяли на себе зобов'язання як частини Європейського Союзу відповідно до Протоколу N 21 про позицію Сполученого Королівства та Ірландії стосовно

сфери свободи, безпеки та юстиції, який додається до Договору про функціонування Європейського Союзу. Якщо Сполучене Королівство та/або Ірландія знімають із себе зобов'язання як частини Європейського Союзу відповідно до статті 4а Протоколу N 21 або відповідно до статті 10 Протоколу N 36 про перехідні положення, що додаються до Договорів, Європейський Союз разом зі Сполученим Королівством та/або Ірландією повинні негайно поінформувати Україну про будь-які зміни в їхній позиції і в цьому разі продовжувати виконувати положення цієї Угоди як окремі Договірні Сторони. Це саме стосується Данії, відповідно до Протоколу N 22 стосовно позиції Данії, який додається до цих договорів.

ДОМОВИЛИСЯ ПРО ТАКЕ

1. Цим документом створюється асоціація між Україною, з однієї сторони, та Союзом і його державами-членами, з іншої сторони.
2. Цілями асоціації є:
 - a) сприяти поступовому зближенню Сторін, ґрунтуючись на спільних цінностях і тісних привілейованих зв'язках, а також поглиблюючи зв'язок України з політикою ЄС та її участь у програмах та агентствах;
 - b) забезпечити необхідні рамки для посиленого політичного діалогу в усіх сферах, які становлять взаємний інтерес;
 - c) сприяти, зберігати й зміцнювати мир та стабільність у регіональному та міжнародному вимірах відповідно до принципів Статуту ООН і Гельсінського заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі 1975 року, а також цілей Паризької хартії для нової Європи 1990 року;
 - d) запровадити умови для посилених економічних та торговельних відносин, які вестимуть до поступової інтеграції України до внутрішнього ринку ЄС, у тому числі завдяки створенню поглибленої і всеохоплюючої зони вільної торгівлі, як це визначено у Розділі IV («Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею») цієї Угоди, та підтримувати зусилля України стосовно завершення переходу до діючої ринкової економіки, у тому числі шляхом поступової адаптації її законодавства до *acquis* ЄС;

е) посилювати співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки з метою забезпечення верховенства права та поваги до прав людини і основоположних свобод;

ф) запровадити умови для дедалі тіснішого співробітництва в інших сферах, які становлять взаємний інтерес.

Повага до демократичних принципів, прав людини та основоположних свобод, як визначено, зокрема, в Гельсінському заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі 1975 року та Паризькій хартії для нової Європи 1990 року, а також в інших відповідних документах щодо захисту прав людини, серед них Загальна декларація прав людини ООН 1948 року і Конвенція Ради Європи про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, а також повага до принципу верховенства права повинні формувати основу внутрішньої та зовнішньої політики Сторін і є основними елементами цієї Угоди. Забезпечення поваги до принципів суверенітету й територіальної цілісності, непорушності кордонів і незалежності, а також протидія розповсюдженню зброї масового знищення, пов'язаних з нею матеріалів та засобів їхньої доставки також є основними елементами цієї Угоди.

Сторони визнають, що принципи вільної ринкової економіки становлять основу для їхніх відносин. Верховенство права, належне врядування, боротьба з корупцією, боротьба з різними формами транснаціональної організованої злочинності й тероризмом, сприяння сталому розвитку і ефективній багатосторонності є головними принципами для посилення відносин між Сторонами.

1. В усіх сферах, що становлять взаємний інтерес, між Сторонами повинен розвиватися та зміцнюватися політичний діалог. Це сприятиме поступовій конвергенції із зовнішніх питань та питань безпеки для все більш глибокого залучення України до Європейської зони безпеки.

2. Цілями політичного діалогу є:

а) поглиблення політичної асоціації та зміцнення політико-безпекової конвергенції та ефективності;

б) сприяння міжнародній стабільності та безпеці на основі ефективної багатосторонності;

- c) посилення співробітництва та діалогу між Сторонами з питань міжнародної безпеки та антикризового управління, зокрема з метою реагування на глобальні й регіональні виклики та основні загрози;
- d) пришвидшення зорієнтованого на результат та практичного співробітництва між Сторонами для досягнення миру, безпеки й стабільності на Європейському континенті;
- e) зміцнення поваги до демократичних принципів, верховенства права та доброго врядування, прав людини та основоположних свобод, у тому числі прав осіб, які належать до національних меншин, недискримінації осіб, які належать до меншин, і поваги до різноманітності, а також внесок у консолідацію внутрішніх політичних реформ;
- f) розвиток діалогу та поглиблення співробітництва між Сторонами у сфері безпеки та оборони;
- g) сприяння принципам незалежності, суверенітету, територіальної цілісності й непорушності кордонів.

1. Сторони проводять регулярні засідання в рамках політичного діалогу на рівні самітів.

2. На міністерському рівні політичний діалог здійснюється за взаємною згодою в рамках засідань Ради асоціації, про яку йдеться в статті 460 цієї Угоди, та в рамках регулярних засідань представників двох Сторін на рівні міністрів закордонних справ.

3. Політичний діалог здійснюється також у таких форматах:

- a) регулярні засідання представників України, з однієї сторони, та представників Європейського Союзу, з іншої сторони, на рівні політичних директорів, Комітету з питань політики та безпеки й експертів, у тому числі стосовно окремих регіонів і питань;
- b) повне та своєчасне використання всіх дипломатичних та військових каналів між Сторонами, у тому числі відповідних контактів з третіми країнами та в рамках ООН, ОБСЄ та інших міжнародних форумів;
- c) регулярні засідання як на рівні посадових осіб високого рівня, так і експертів військових установ Сторін;

d) у будь-який інший спосіб, у тому числі за допомогою засідань експертів, які сприятимуть удосконаленню та консолідації цього діалогу.

4. Інші процедури та механізми політичного діалогу, у тому числі позачергові консультації, встановлюються Сторонами за взаємною згодою.

5. Політичний діалог на парламентському рівні здійснюється в рамках Парламентського комітету асоціації, про який йдеться у статті 467 цієї Угоди.

Сторони співробітничать з метою забезпечення того, щоб їхня внутрішня політика ґрунтувалася на спільних для Сторін принципах, зокрема таких, як стабільність і дієвість демократичних інституцій, верховенство права та повага до прав людини і основоположних свобод, про які йдеться також у статті 14 цієї Угоди.

1. Сторони повинні поглиблювати свій діалог і співробітництво та сприяти поступовій конвергенції у сфері зовнішньої та безпекової політики, у тому числі Спільної політики безпеки і оборони (СПБО), а також, зокрема, розглядати питання недопущення конфліктів та антикризового управління, регіональної стабільності, роззброєння, нерозповсюдження, контролю над озброєннями та експортом зброї, а також поліпшення взаємовигідного діалогу у космічній сфері. Співробітництво ґрунтуватиметься на спільних цінностях і спільних інтересах та спрямовуватиметься на посилення політичної конвергенції і ефективності, сприяння спільному політичному плануванню. Із цією метою Сторони використовуватимуть двосторонні, міжнародні і регіональні форуми.

2. Україна, ЄС та держави-члени підтверджують свою відданість принципам поваги до незалежності, суверенітету, територіальної цілісності та непорушності кордонів, як це визначено у Статуті ООН та Гельсінському заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі 1975 року, а також поширюють ці принципи у двосторонніх та багатосторонніх відносинах.

3. Сторони будуть вчасно та послідовно реагувати на спроби зашкодити цим принципам на всіх можливих рівнях політичного діалогу, передбачених у цій Угоді, зокрема на міністерському рівні.

Сторони співробітничать з метою зміцнення миру та міжнародного правосуддя шляхом ратифікації та імплементації Римського статуту Міжнародного кримінального суду (МКС) 1998 року та пов'язаних з ним документів.

1. Сторони активізують спільні зусилля для сприяння стабільності, безпеці та демократичному розвитку у спільному сусідському просторі й, зокрема, співробітництва з метою мирного вирішення регіональних конфліктів.

2. Ці зусилля повинні відповідати спільним принципам, які полягають у встановленні міжнародного миру і безпеки відповідно до Статуту ООН, Гельсінського заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі 1975 року та інших відповідних багатосторонніх документів.

1. Сторони посилюють практичне співробітництво з попередження конфліктів та у сфері антикризового управління, зокрема з метою збільшити участь України у цивільних та військових операціях ЄС з подолання кризових ситуацій, а також у відповідних навчаннях і тренуваннях, зокрема тих, що проводяться в рамках Спільної політики безпеки і оборони (СПБО).

2. Співробітництво у цій сфері ґрунтується на умовах і домовленостях між Україною та ЄС за результатами як консультацій, так і співробітництва з питань антикризового управління.

3. Сторони вивчають потенціал військового та технічного співробітництва. Україна та Європейське оборонне агентство (ЄОА) встановлюють тісні контакти для обговорення питань, пов'язаних з удосконаленням військових спроможностей, зокрема питань технічного характеру.

1. Сторони вважають, що розповсюдження зброї масового знищення, супутніх матеріалів та засобів їхньої доставки як серед державних, так і серед недержавних суб'єктів становить одну з найсерйозніших загроз міжнародній стабільності та безпеці. У зв'язку із цим Сторони домовились співробітничати й робити внесок у запобігання поширенню зброї масового знищення, супутніх матеріалів і засобів їхньої доставки у повній відповідності з їхніми зобов'язаннями в рамках міжнародних договорів та угод у сфері роззброєння і нерозповсюдження, а також іншими відповідними міжнародними зобов'язаннями та шляхом імплементації їх на

національному рівні. Сторони домовились, що це положення становить невід'ємну складову цієї Угоди.

2. Крім того, Сторони домовились співробітничати та сприяти протидії розповсюдженню зброї масового знищення, супутніх матеріалів та засобів їхньої доставки шляхом:

а) вжиття заходів, за необхідності, для підписання, ратифікації чи приєднання, а також повної імплементації усіх відповідних міжнародних документів;

б) подальшого поліпшення системи національного експортного контролю з метою забезпечення ефективного контролю за експортом та транзитом товарів, пов'язаних зі зброєю масового знищення, зокрема кінцевий контроль за технологіями і товарами подвійного використання, а також застосування ефективних санкцій проти порушень режимів експортного контролю.

3. Сторони домовились встановити регулярний політичний діалог, який супроводжуватиме та консолідуватиме ці складові.

Сторони розвивають подальше співробітництво з роззброєння, зокрема зменшення надмірних запасів стрілецької і легкої зброї, а також, відповідно до Глави 6 («Навколишнє середовище») Розділу V цієї Угоди, подолання наслідків покинутих боєприпасів, що не вибухнули, для цивільного населення та навколишнього природного середовища. Співробітництво в галузі роззброєння також включає контроль над озброєннями, експортний контроль та боротьбу з незаконною торгівлею зброєю, зокрема стрілецькою і легкою. Сторони сприяють загальному дотриманню і відповідності міжнародним документам та прагнуть забезпечити їхню ефективність, зокрема шляхом імплементації відповідних резолюцій Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй.

Сторони домовились співробітничати на двосторонньому, регіональному та міжнародному рівнях з метою запобігання та боротьби з тероризмом відповідно до міжнародного права, міжнародних норм у сфері прав людини, а також відповідно до гуманітарного права та норм права, що регулюють статус біженців.

В рамках співробітництва у сфері юстиції, свободи та безпеки Сторони надають особливого значення утвердженню верховенства права та укріпленню інституцій усіх рівнів у сфері управління загалом та правоохоронних і судових органів зокрема. Співробітництво буде спрямоване, зокрема, на зміцнення судової влади, підвищення її ефективності, гарантування її незалежності та неупередженості та боротьбу з корупцією. Співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки буде відбуватися на основі принципу поваги до прав людини та основоположних свобод.

Сторони домовились співробітничати з метою забезпечення належного рівня захисту персональних даних відповідно до найвищих європейських та міжнародних стандартів, зокрема відповідних документів Ради Європи. Співробітництво у сфері захисту персональних даних може включати, *inter alia*, обмін інформацією та експертами.

1. Сторони підтверджують важливість спільного управління міграційними потоками між їхніми територіями та надалі розвиватимуть всеохоплюючий діалог щодо всіх питань у сфері міграції, зокрема нелегальної міграції, легальної міграції, незаконного переправлення осіб через державний кордон та торгівлі людьми, а також включення проблемних питань у сфері міграції до національних стратегій економічного та соціального розвитку регіонів, звідки походять мігранти. Такий діалог ґрунтується на основоположних принципах солідарності, взаємної довіри, спільної відповідальності та партнерства.

2. Згідно з відповідним законодавством ЄС та чинним національним законодавством, співробітництво буде, зокрема, зосереджуватись на:

а) подоланні причин виникнення міграції, активно використовуючи можливості співробітництва у цій сфері з третіми країнами та в рамках міжнародних форумів;

б) спільному запровадженні ефективної та превентивної політики щодо боротьби з нелегальною міграцією, незаконним переправленням нелегальних мігрантів через державний кордон та торгівлею людьми, у тому числі щодо методів боротьби з організованими злочинними групами, що здійснюють незаконне переправлення нелегальних мігрантів через

державний кордон та торгівлю людьми, а також захисту жертв таких злочинів;

с) запровадженні всеохоплюючого діалогу з питань притулку, зокрема стосовно практичних аспектів реалізації Конвенції ООН про статус біженців 1951 року, Протоколу щодо статусу біженців 1967 року та інших відповідних міжнародних документів, а також шляхом забезпечення поваги принципу «невислання»;

д) правилах щодо доступу, забезпеченні прав та статусу осіб, яким надано доступ, гідному поводженні та інтеграції іноземців, які проживають на законних підставах;

е) подальшому розвитку оперативних заходів у сфері управління кордонами.

i) Співробітництво у сфері управління кордонами може включати, *inter alia*, навчання, обмін найкращими практиками, зокрема технологічні аспекти, обмін інформацією з дотриманням встановлених правил та, у разі потреби, обмін офіцерами зв'язку.

ii) Зусилля Сторін у цій сфері будуть спрямовані на ефективну імплементацію принципу інтегрованого управління кордонами.

f) посиленні рівня безпеки документів;

g) розвитку ефективної політики повернення, зокрема у її регіональному вимірі;

h) обміні поглядами щодо нелегального працевлаштування мігрантів.

1. Відповідно до законів, умов та процедур, що застосовуються у державі-члені та в ЄС, ставлення до працівників, які є громадянами України та які законно працевлаштовані на території держави-члена, має бути вільним від будь-якої дискримінації на підставі громадянства стосовно умов праці, винагороди або звільнення порівняно з громадянами цієї держави-члена.

2. Україна відповідно до законів, умов та процедур, що застосовуються на її території, повинна забезпечити ставлення, згадане у пункті 1 цієї статті, до працівників, які є громадянами держави-члена та на законних підставах працевлаштовані на її території.

1. Беручи до уваги ситуацію на ринку праці держав-членів згідно з їхнім законодавством та відповідно до норм, чинних у державах-членах та в ЄС, у сфері мобільності працівників:

a) існуючі можливості доступу до зайнятості для українських працівників, надані державами-членами згідно з двосторонніми договорами, мають бути збережені та, у разі можливості, покращені;

b) інші держави-члени повинні вивчити можливість укладання подібних договорів.

2. Рада асоціації зобов'язується розглянути можливість надання інших більш сприятливих положень у додаткових сферах, зокрема можливості доступу до професійного навчання, згідно із законами, умовами та процедурами, чинними у державах-членах та в ЄС, при цьому беручи до уваги ситуацію на ринку праці у державах-членах та в ЄС.

1. Сторони забезпечують повне виконання:

a) Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб від 18 червня 2007 року (через Спільний комітет з питань реадмісії, створений згідно з її статтею 15);

b) Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про спрощення оформлення віз від 18 червня 2007 року (через Спільний комітет для реалізації цієї Угоди, створений згідно з її статтею 12).

2. Сторони також прагнуть досягти посилення мобільності громадян і подальшого прогресу у візовому діалозі.

3. Сторони зобов'язуються вжити послідовних кроків до встановлення безвізового режиму у відповідний час після створення умов для добре керованого і безпечного пересування людей, визначених у двофазовому Плані дій щодо лібералізації візового режиму, представленого на Саміті Україна — ЄС 22 листопада 2010 року.

Сторони співробітничать з метою запобігання та боротьби з легалізацією (відмиванням) коштів та фінансуванням тероризму. Із цією метою Сторони посилюють двостороннє та міжнародне співробітництво у цій сфері, зокрема співробітництво на оперативному рівні. Сторони забезпечують імплементацію відповідних міжнародних стандартів, зокрема стандартів

Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму (FATF) та стандартів, рівнозначних тим, які були прийняті Союзом;

1. Сторони співробітничать у питаннях, що стосуються боротьби з незаконним обігом наркотиків, ґрунтуючись на спільно погоджених принципах, що відповідають міжнародним конвенціям у цій сфері, при цьому беручи до уваги Політичну декларацію та Декларацію про керівні принципи скорочення попиту на наркотики, прийняті на двадцятій спеціальній сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй з боротьби з наркотиками у червні 1998 року.

2. Таке співробітництво спрямоване на боротьбу з незаконним обігом наркотиків, зменшення обсягів постачання, торгівлі та попиту на наркотики, боротьбу з наслідками для здоров'я та соціальними наслідками наркозалежності, а також на більш ефективне запобігання відводу хімічних прекурсорів, що використовуються для нелегального виробництва наркотиків та психотропних речовин.

3. Сторони використовують необхідні методи співробітництва для досягнення зазначених цілей, забезпечуючи збалансований та інтегрований підхід до зазначених питань.

1. Сторони співробітничать у боротьбі з кримінальною та незаконною організованою чи іншою діяльністю, а також з метою її попередження.

2. Таке співробітництво спрямовується на вирішення, *inter alia*, таких проблем:

a) незаконне переправлення через державний кордон нелегальних мігрантів, торгівля людьми і вогнепальною зброєю та незаконний обіг наркотиків;

b) контрабанда товарів;

c) економічні злочини, зокрема злочини у сфері оподаткування;

d) корупція як у приватному, так і в державному секторі;

e) підробка документів;

f) кіберзлочинність.

3. Сторони посилюють двостороннє, регіональне та міжнародне співробітництво у цій сфері, зокрема співробітництво із залученням Європолу. Сторони і надалі розвивають співробітництво, *inter alia*, стосовно:

- a) обміну найкращими практиками, в тому числі щодо методик розслідування та криміналістичних досліджень,
- b) обміну інформацією відповідно до існуючих правил,
- c) посилення потенціалу, зокрема навчання та, у разі необхідності, обмін персоналом,
- d) питань, пов'язаних із захистом свідків та жертв.

4. Сторони віддані ефективному виконанню Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності 2000 року та трьох Протоколів до неї, Конвенції ООН проти корупції 2003 року та інших відповідних міжнародних документів.

1. Сторони домовились співробітничати з метою попередження та запобігання актам тероризму згідно з міжнародним правом, міжнародним правом щодо захисту прав людини, біженців та гуманітарним правом, а також відповідними нормативними та підзаконними актами Сторін. Зокрема, Сторони домовились співробітничати на основі повного виконання Резолюції Ради Безпеки ООН N 1373 2001 року, Глобальної контртерористичної стратегії ООН 2006 року та інших документів ООН, а також відповідних міжнародних конвенцій та документів.

2. Зокрема, Сторони реалізують ці домовленості шляхом:

- a) обміну інформацією щодо терористичних угруповань та організованих груп, які здійснюють їх підтримку,
- b) обміну досвідом та інформацією про тенденції тероризму та стосовно засобів і способів боротьби з тероризмом, зокрема допомогу у технічній галузі та навчанні, та
- c) обміну досвідом стосовно запобігання тероризму.

Обмін всією інформацією відбувається відповідно до міжнародного та національного права.

1. Сторони домовились надалі розвивати судове співробітництво у цивільних та кримінальних справах, повною мірою використовуючи відповідні міжнародні і двосторонні документи та ґрунтуючись на принципах юридичної визначеності і праві на справедливий суд.
2. Сторони домовилися розвивати подальше судове співробітництво між Україною та ЄС у цивільних справах на основі відповідних багатосторонніх правових документів, зокрема конвенцій Гаазької конференції з міжнародного приватного права у сферах міжнародного правового співробітництва, судового процесу, а також захисту дітей.
3. Стосовно судового співробітництва в кримінальних справах Сторони намагаються посилити взаємодію щодо взаємної правової допомоги та екстрадиції. Це включатиме, у разі необхідності, приєднання до відповідних міжнародних документів ООН та Ради Європи, зокрема Римського статуту Міжнародного кримінального суду 1998 року, та їх виконання, як зазначається у статті 8 цієї Угоди, а також більш тісне співробітництво з Євроюстом.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 17 вересня 2014 р. № 847-р

Київ

Про імплементацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони

1. Затвердити [план заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони](#), на 2014-2017 роки (далі - план заходів), що додається.
2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським держадміністраціям разом з іншими суб'єктами, відповідальними за виконання плану заходів: забезпечити виконання плану заходів у межах відповідних бюджетних призначень, а також за рахунок ресурсів міжнародної технічної допомоги та інших джерел, не заборонених законодавством; розробити та подати до 1 листопада 2014 р. Кабінетові Міністрів України проекти планів імплементації актів законодавства ЄС, передбачених планом заходів; подавати щокварталу до 10 числа наступного місяця Кабінетові Міністрів України інформацію про стан виконання плану заходів для проведення Урядовим офісом з питань європейської інтеграції

моніторингу ефективності його виконання та підготовки відповідних пропозицій.
3. Міністрам, керівникам інших центральних і місцевих органів виконавчої влади визначити з

числа своїх заступників та керівників структурних підрозділів апарату осіб, відповідальних за

виконання завдань, визначених планом заходів, про що поінформувати Кабінет Міністрів України.

Прем'єр-міністр України А.ЯЦЕНЮК

Інд. 52

21 ЛИСТОПАДА - ДЕНЬ ГІДНОСТІ І СВОБОДИ В УКРАЇНІ

(Євроклуби проводять у цей день патріотичні волонтерські заходи щодо роз'яснення особливостей відзначення свята , надсилають інформацію до НМЦ ПТО)

Нове свято відзначатиметься (ється) 21 листопада і присвячене двом Майданам — 2004 та 2013 року. Відповідний указ видав Президент України Петро Порошенко.

«Україна — це територія гідності й свободи. Такими нас зробила не одна, а дві революції — наш Майдан 2004 року, який був Святом Свободи, і Революція 2013 року, Революція Гідності. Це був надзвичайно важкий іспит для України, коли українці продемонстрували свою європейськість, гідність, своє прагнення до свободи. Мені як Президенту України залишається лише документально засвідчити це і підписати Указ про День гідності та свободи, який українці віднині й навіки будуть відзначати 21 листопада», — сказав Глава держави.

За словами Петра Порошенка, 22 січня, як і раніше, країна святкуватиме День Соборності України. «День єдності України, день Злуки», — сказав Президент.

День Гідності та Свободи — [свято в Україні](#), що відзначається щороку [21 листопада](#) на честь початку цього дня двох революцій: [Помаранчевої революції](#) (2004 року) та [Революції](#)

Гідності (2013 року). Є наступником свята Дня Свободи, що відзначалося на честь Помаранчевої революції з 2005 по 2011 роки 22 листопада, поки не було скасоване указом Президента Віктора Януковича.^[1]

Початок Помаранчевої революції на Майдані Незалежності, 22 листопада 2004

Встановлене *«з метою утвердження в Україні ідеалів свободи і демократії, збереження та донесення до сучасного і майбутніх поколінь об'єктивної інформації про доленосні події в Україні початку XXI століття, а також віддання належної шани патріотизму й мужності громадян, які восени 2004 року та у листопаді 2013 року - лютому 2014 року постали на захист демократичних цінностей, прав і свобод людини і громадянина, національних інтересів нашої держави та її європейського вибору...»* згідно з указом Президента України Петра Порошенка № 872/2014 «Про День Гідності та Свободи» від 13 листопада 2014 року^[2].

Одночасно зі встановленням Дня Гідності та Свободи указом № 871/2014 Президент скасував свято «День Соборності та Свободи України» та відновив свято «День соборності України». Святкування Дня соборності України та Дня свободи Президент Віктор Янукович скасував у 2011 році, запровадивши замість них свято «День Соборності та Свободи України».^[3]